RYPIŃSKI JAN Stanisław

(zm. 1748 r.)

Jan Rypiński był synem Stanisława. Trudne do weryfikacji jest przedstawione w piśmiennictwie przypuszczenie, że pochodził z rodziny szlacheckiej (zapewne Rypińskich h. Radwan), gdyż nazwisko swe od Rypina wywodzić mogli także mieszczanie.

Studiował na Uniwersytecie Krakowskim, gdzie w 1717 r. uzyskał (m.in. wraz z innym późniejszym profesorem prawa, Walentym Lureńskim) magisterium sztuk wyzwolonych. Następnie, odbywszy docenturę, wykładał na Wydziale Filozoficznym. Prawdopodobnie około 1725–1727 został przyjęty do Kolegium Mniejszego. Być może już wtedy odbywał studia prawnicze, skoro w 1727 r. został syndykiem uniwersytetu, która to funkcja wymagała wiedzy z zakresu prawa. Owocem owych studiów było mianowanie Rypińskiego seniorem Bursy Prawników w 1729 r. Funkcję tę sprawował do końca życia, wykładając równocześnie reguły prawa. Nie wiadomo przy tym, czy wstąpił do Kolegium Prawniczego – wprawdzie jeszcze w lipcu 1740 r. zobowiązał się wobec konwokacji uniwersyteckiej dopełnić wszelkich związanych z tym krokiem formalności, jednak brak jakichkolwiek wskazówek, by ostatecznie dokonał wpłaty kwoty należnej z tytułu wstąpienia do kolegium (introitaliów) bądź odbył responsję.

Niższe święcenia duchowne Rypiński odebrał w 1721 r. Pierwszym jego znanym beneficjum była kanonia prebendy Górski (pierwsze ministerium) w kapitule kolegiackiej Wszystkich Świętych w Krakowie, którą objął 11 stycznia 1730 r. w związku z otrzymaniem senioratu Bursy Jurystów. We wrześniu 1731 r. otrzymał święcenia subdiakonatu, a w czerwcu 1732 – diakonatu. W 1739 r. został zaprezentowany na probostwo przemykowskie przez Kolegium Prawnicze, jednak ostatecznie nie objął tego beneficjum (podobnie jak zaprezentowany na nie przez Kolegium Większe Maciej Ziętkie-

Herb Radwan, Z. Leszczyc, *Herby szlachty polskiej*, Lwów 1908

wicz), gdyż wiadomo skądinąd, że od czerwca t.r. proboszczem w Przemykowie był Stanisław Filipowicz. Dnia 26 września 1747 r. Rypiński przeszedł na kolejne beneficjum prawnicze w kolegiacie Wszystkich Świętych – kanonię prebendy Świnarski.

Zmarł w 1748 r. Nie pozostawił po sobie żadnego dorobku drukowanego.

AUJ rkps 22 s. 152; BJ rkps 5359 II t. 11 fol. 169; Estreicher Bibliografia 21 s. 529–530; 26 s. 533; Michalewiczowie 5/1 s. 136; Dzieje UJ s. 392; Szczepaniak Spis prałatów s. 111, 114; Szczepaniak Duchowieństwo s. 682.

Krzysztof Fokt